

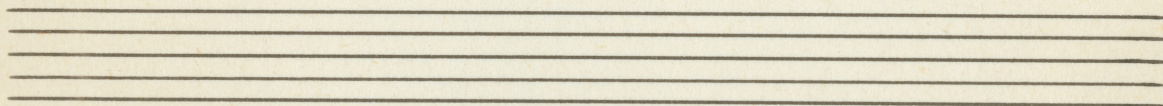
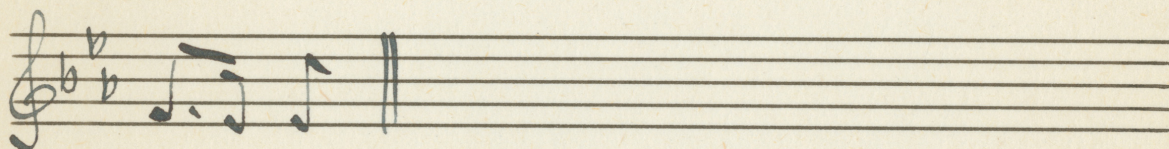
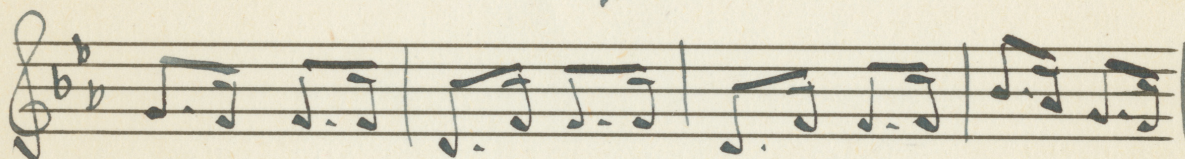
Kop. 323

770

Korpo, Björkö

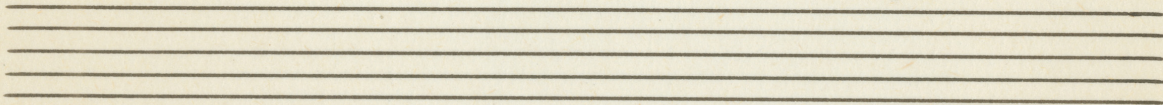

J Danmark en jule skøn

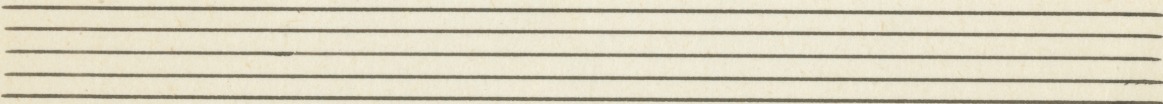

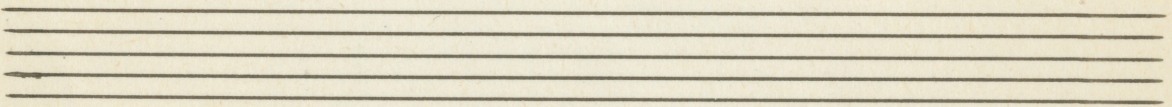
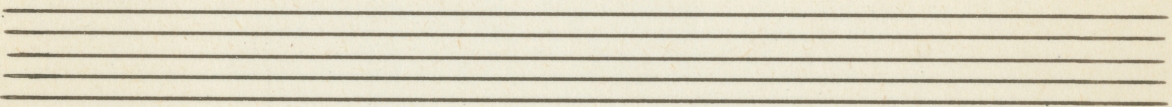
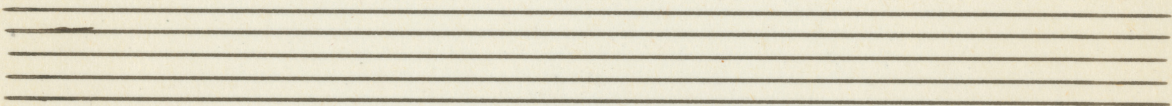
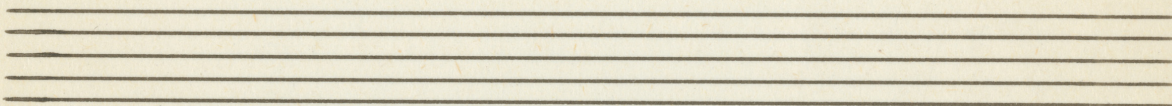
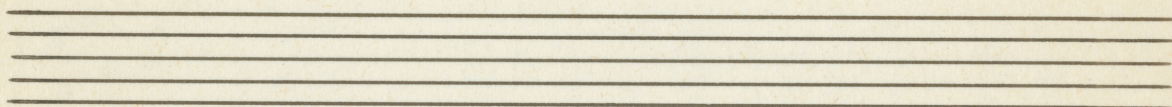
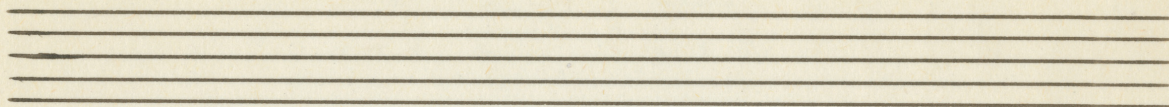
Karl Mattson

3. 8. 1923.

Sjungen af sångarens far.

En alldeles sacker visa

1. I Danmark en pie skön,
jag älskat haver den i lön,
tänkte att hon skulle bli min tröst
och vila vid minn ämnas bröst.
2. Vid månens och vid stjärnors ljus
med glädje gick vi skogen ut.
Men så den glädjen gick så kort
som dagg från solen rinner bort.
3. Från storm och hastig vind
till Kristianssand så gick vi in
där vinkar oss en djelig hand
allt i de norske piers land.

4. Och i det samma "jag blå
en ungfru" om arton år
jag genast sporde henne till
allt om hon ville bli min vän.

5. Och det i hennes tanke fallt
hon sjöng och det var ej så gällt:
"Kom sjöman du, rädd mig din hand
sen knyter vi vårt vänskapsband."

6. Sen låg vi där i veckor tre,
omrider mände vi oss - - -
En resa på Ostindien
jag tänker på min lilla vän.

7. Men när vi kom till Ostindien
fick jag ett brev uti min hand.
Det handlade om min lilla vän
hon var hos Gud i himmelen.
